

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 269: Bất Luận Tu Pháp Môn Nào, Nếu Có Thể Lãnh Hội Tinh Nghĩa Trong Đây Mà Thực Hành, Thành Tựu Chắc Chắn Nhanh Chóng Và Cao Tột

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 020)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Bất luận tu pháp môn nào, nếu có thể lãnh hội tinh nghĩa trong đây mà thực hành, thành tựu chắc chắn nhanh chóng và cao tột.】

Đây là sự thật. Những nguyên lý nguyên tắc được nói trong “Kinh Kim Cang” là yếu lĩnh của toàn bộ Phật pháp, không chỉ riêng Bát Nhã bộ. Nghĩa là nói, tất cả pháp mà Thế Tôn đã thuyết trong 49 năm, tổng cương lĩnh chính là “Kinh Kim Cang”. Vì thế, đạo lý phương pháp này, bất luận ứng dụng ở tông phái nào, pháp môn nào, đều có thể đạt đến hiệu suất cao nhất, cho nên nói là bất luận quý vị tu pháp môn gì.

Từ đó có thể biết, “Kinh Kim Cang” ở trong cửa Phật tại Trung Quốc, xác thực, bất luận học tông nào, phái nào, pháp môn nào, cũng không có ai nói là chưa từng tụng qua “Kinh Kim Cang”, rất ít, rất ít khi nghe nói như vậy. Cho nên hãy hỏi đến “Kinh Kim Cang” thì đều rất quen thuộc, đều đã tụng qua, ít nhất trong một đời cũng đã tụng qua một hai lần. Điều này nói lên rằng, những gì được giảng trong bộ kinh này là tổng cương lĩnh.

Thế nhưng, quý vị đọc tụng là một chuyện, nếu đối với tinh nghĩa không thể thấu triệt minh liễu, không thể ứng dụng vào trong hành môn của quý vị, thì cũng không có tác dụng gì, đọc rồi cũng là đọc uổng công. Cho nên nhất định phải tìm hiểu những đạo lý này cho thật rõ ràng, thật minh bạch, thật thấu triệt, rồi ứng dụng vào trong hành môn. Cái “hành môn” này, ở đây nói là “tu pháp môn nào”, đó là quý vị y theo một pháp môn nào đó của Phật pháp để tu học.

Nói một cách thiết thực, trong mấy ngày nay, các đồng tu sau khi nghe xong, quý vị cũng có sự hiểu biết tương đối. Hành môn là gì? Hành môn là cuộc

sống. Là ở ngay trong đời sống thường ngày, tuyệt đối không phải pháp môn tu hành của chúng ta tách rời với cuộc sống của chúng ta, không có chuyện đó, tách rời rồi thì không phải là tu hành. Từ sáng đến tối, chúng ta khởi tâm động niệm, ngôn ngữ tạo tác, tất cả mọi hành trì, đều bao gồm ở trong pháp môn đó của chúng ta.

Người tu pháp môn Niệm Phật, mặc áo ăn cơm đều niệm Phật, đều tương ưng với niệm Phật, không có rời khỏi niệm Phật. Người tham Thiền, mặc áo ăn cơm cũng không rời khỏi tham cứu. Chư vị từ ví dụ này liền có thể hiểu được, bất luận tu học pháp môn nào, tám vạn bốn ngàn pháp môn, thấy đều dung hợp ở ngay trong đời sống thường ngày, đây là Phật pháp. Tất cả mọi pháp môn, tông cương lĩnh, tông nguyên tắc của nó, không vượt qua “Kinh Kim Cang”, đều là những gì được nói trên “Kinh Kim Cang”.

Cho nên quý vị phải lãnh hội tinh nghĩa bên trong “Kinh Kim Cang”, “tinh” là tinh hoa, “nghĩa” là đạo lý. Quý vị phải có thể thể hội được nghĩa thú chân thật của Bát Nhã, lý luận của nó, phương pháp của nó, cảnh giới của nó; quý vị đi làm, đem nó dùng vào trong pháp môn của chính mình.

Thí dụ như chúng ta niệm Phật, chúng ta liền đem Kim Cang Bát Nhã dùng vào trong pháp môn Niệm Phật. Người tham Thiền, họ liền đem Kim Cang Bát Nhã dùng vào trong pháp môn tham Thiền. Người trì Chú cũng lại như vậy, người trì Giới cũng lại như vậy, đều đem cái nguyên lý nguyên tắc này dùng vào. Thành tựu của họ không những là nhanh chóng, mà nhất định là cao minh. Nhanh chóng thì chúng ta có thể tưởng tượng được, đương nhiên là nhanh chóng. Vì sao vậy? Ngài dạy chúng ta hạ thủ từ căn bản, phá tam chướng, đoạn phiền não, khai trí tuệ, đều là hạ thủ từ căn bản, cho nên thành tựu vừa nhanh lại vừa cao.